

Časopis České obce sokolské

SOKOL

duben
2013

Sokol podporuje projekt „Česko sportuje“

Česká obec sokolská se aktivně zapojuje do projektu Českého olympijského výboru

Za roudnickými zajímavostmi

Turistická pozvánka župy Podřípské při akci Sokolové pod Řípem

Zaznamenávejte s námi historii

Nenechte své vzpomínky zapadat prachem
– uložte svou paměť do Národní kroniky

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Zasedal Výbor ČOS
Solidarita se sokoly ve Westu
- 4 Ocenění Výborem ČOS
- 5 Sokol podporuje projekt „Česko sportuje“
- 6 Prapor pro Oetz
Jednání zdravotní komise ČOS
- 7 Z valných hromad
- 8 Sokol Pardubice slaví 150 let
- 9 Víтали jsme Masaryka

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 10 Přehlídka pódiových skladeb 2013
- 11 Sraz župních vedoucích mladších a starších žáků
- 12 Netradiční disciplíny v náhodské sokolovně
Přejezd Orlických hor
- 13-14 Za roudnickými zajímavostmi
- 15 Dětský karneval v krčínské sokolovně
Sokolský dětský tábor Rosička

Výkonnostní a vrcholový sport

- 16 Stolní tenisté O pohár města Žamberka
Česká Třebová má volejbalovou extraligu
- 17 Mladí klatovští šachisté byli úspěšní
- 18 Vamberecký lvíček 2013
Přebory ČOS v běhu na lyžích
- 19 Memoriál Josefa Musila
Vítkovičtí zápasníci sbírali medaile
- 20 Sokolští karatisté na mistrovství ČR byli úspěšní
Šikulová v čele

Vzdělávání, kultura, společnost

- 21 Rok ve cvičební jednotce RDPD
Předškoláci v pohybu
- 22 Zaznamenávejte s námi historii

Editorial

Tak to již na světě chodí. Jsou velké či větší události, o nichž se hovoří, píše a v médiích se jim věnuje pozornost, pak jsou ale události a činy „malé“, o nichž se sice nehovoří a nejsou ani příliš vidět, ale právě ony jsou stavebním kamenem „těch větších a viditelných“. Platí to nejen v politice či ve vztazích mezi státy, ale ve všech oblastech života společnosti – „malé“ činy a každodenní práce se na sebe nabalují. Platí to i pro ČOS, při posilování její prestiže, dobrého jména i autority v nejen sportovní, ale celé české společnosti, stejně jako v zahraničí. Oněch „malých, téměř neviditelných“ činů a prací je ohromné množství a vykonávají je jak řadoví členové, tak činovníci na různých úrovních – řadoví členové například svým vystupováním, dosahovanými výsledky, smyslem pro fair play, činovníci pak vedle toho také jednáním, udržováním přátelských kontaktů a spoluprací s partnery z dalších sportovních, kulturních a společenských organizací, se státní správou a samosprávou celostátní úrovní počínaje a obecní konče. Výsledkem pak mimo jiné také je, že Česká obec sokolská je oslovována s nabídkami na spolupráci, postupně se stává vyhledávaným partnerem pro různé projekty. Doklady o tom naleznete i v článkách tohoto vydání e-Sokola.

Prvním příkladem je projekt Českého olympijského výboru nazvaný „Česko sportuje“, který si klade za cíl motivovat mládež k větším pohybovým aktivitám a postupně zvrátit nepříznivý trend, jehož jasnými vnějšími projevy je například i to, že od roku 1995 se v ČR zpětínasobil počet obézních dětí, nebo že zatímco v Německu pravidelně sportuje 74 procent lidí, v České republice jen 32 procent. Při uskutečňování tohoto projektu spolupracuje ČOV s klíčovými institucemi v zemi – ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, ministerstvem zdravotnictví, Českou televizí a s Českou obcí sokolskou. Druhým příkladem, o němž se v tomto e-Sokolu můžete dočíst, je nabídka na spolupráci při projektu Národní kronika.

Projektů, jichž se ČOS účastní a spolupracuje při jejich uskutečňování, je samozřejmě mnohem více a všechny společně dokládají rostoucí prestiž i povědomí a dobré jméno na veřejnosti. A to je jistě dobrým povzbuzením do další práce – práce, která nikdy nekončí.

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 70. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafika:** Linda Hušková ● **Zlom:** Ilona Hodková ● **Redakční rada:** Josef Těšitel, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Helena Rezková, Renata Chomoutová, Zdeněk Kubín ● **Obálka:** Z přehlídky pódiových skladeb 2013, foto Marie Brunerová ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Zasedal Výbor ČOS

■ Na svém pravidelném jarním zasedání se ve dnech 19. a 20. dubna sešel Výbor České obce sokolské, který na svém posledním jednání před červnovým sjezdem ČOS mimo jiné projednal otázky spojené s hospodařením, s činnostmi odborných útvarů a rovněž s přípravami sjezdu.

Jednání výboru zahájila starostka ČOS sestra Hana Moučková. Po uvítání a uctění památky zesnulých bratrů a sester následovaly procedurální záležitosti – volba mandátové a návrhové komise, schválení programu zasedání a následně kontrola plnění usne-

sení z předchozích jednání Výboru. Po následném vystoupení starostky ČOS projednával výbor zprávy o hospodaření, o plnění rozpočtu roku 2013 a návrh rozpočtu roku 2013, plnění rozpočtu oslav 150. výročí Sokola. V této části jednání bratr Jiří Juřena seznámil Výbor s pravidly a podmínkami pro poskytování finančních příspěvků ČOS. V dalším bloku jednání byly předneseny zprávy odborných útvarů.

V sobotu, kdy jednání pokračovalo, Výbor projednal a schválil návrhy na udělení stříbrných a zlatých medailí ČOS, následně

byl seznámen se správou majetku a změnami majetkoprávních vztahů v uplynulém období.

Poslední tematický blok zasedání byl věnován přípravě 10. sjezdu ČOS a 1. zasedání V ČOS, při němž Výbor projednal a schválil návrhy řádu kandidátní komise ČOS, jednacího řádu sjezdu ČOS, volebního řádu sjezdu ČOS, jednacího řádu výboru ČOS a volebního řádu výboru ČOS.

Závěr jednání byl již tradičně slavnostní – v Michnově paláci byla předána sokolská vyznamenání.

-red-

■ Ve zhruba třítisícovém městě West v americkém státu Texas se většina obyvatel hlásí k českým kořenům, působí zde rovněž sokolská jednota. O to citelněji zasáhla Českou obec sokolskou, stejně jako českou veřejnost, zpráva o pohromě, kterou ve městě způsobil ničivý výbuch místní továrny na hnojiva. Již první zprávy, které krátce po této katastrofě přicházely, hovořily o čtrnácti mrtvých a několika desítkách pohřešovaných, neoficiální údaje zdravotníků hovořily o 179 zraněných, z nichž 38 bylo ve vážném a 24 v kritickém stavu.

„To, co výbuch způsobil, je absolutní devastace. Síla výbuchu slila železniční koleje, dětské hřiště úplně vymazala z mapy a bytové domy vypadají jako po náletu v Bagdádu,“ popsal město texaský gene-

rální prokurátor Greg Abbot. Česká obec sokolská je se sokoly ve Westu ve spojení. V jedné ze zpráv, které do Tyršova domu krátce po tragédii dorazily, se uvádělo: „Většina z nás je v pořádku, někteří s menšími zraněními. Tělocvična Sokola a hala jsou vážně poškozeny...“ Budovy Sokola West, který je poměrně blízko továrny, kde došlo k výbuchu, byly vážně poškozeny. Stěna v posilovně, která je směrem k výbuchu, se zhroutila dovnitř – naštěstí v té době se zde nekonala žádná akce či činnost.

Česká obec sokolská soucítí s bratry a sestrami z amerického Westu, kteří nyní prožívají těžké chvíle – jak ve spolkovém, tak osobním a rodinném životě, je s nimi solidární a věří, že se jim nynější obtížnou situaci podaří úspěšně zvládnout.

Solidarita se sokoly ve Westu

Ocenění Výborem ČOS

Závěr dubnového zasedání Výboru ČOS patřil již tradičně slavnostním okamžikům – v Michnově paláci převzali z rukou starostky ČOS sestry Hany Moučkové a vzdělavatele ČOS bratra Zdeňka Mičky čtyři z celkem osmi oceněných stříbrné medaile ČOS, které jim za celoživotní přínos sokolství udělil Výbor ČOS na svém předchozím zasedání.

Ocenění byli tito bratři a sestry: **sestra Šárka Příbylová** z T.J. Sokol Radvanice – Bartovice, SŽ Moravskoslezská. Byla náčelnicí župy zvolena již po jejím založení v roce 1990, nejprve SŽ Těšínské, posléze SŽ Moravskoslezské. Svou vysokoškolskou pedagogickou kvalifikaci uplatňuje jako cvičitelka I. třídy v činnosti lektorky při školení, doškolování a vzdělávání.

Bratr František Švihla z T.J. Sokol Přeštice, SŽ Šumavská je členem Sokola od svých 4 roků, členem jednoty již od jejího obnovení v roce 1991, je trenérem a členem výboru oddílu badmintonu, účastník XII. všesokolského sletu i dalších akcí. Jeho zásluhou se jednotě podařilo získat finanční dotace a provést větší opravy budovy sokolovny.

Bratr Jaroslav Vicher, T.J. Sokol Brušperk, SŽ Moravskoslezská, patří do seznamu obnovitelů sokolské činnosti již v roce 1989, v jednotě od založení působil jako cvičitel, později náčelník

a jednatel, v roce 2002 se stal jejím starostou, v župě byl činný nejprve jako jednatel, poté jako místostarosta. Jako ředitel základní školy se zasloužil o propagaci sokolské činnosti v obci.

Bratr Petr Mikysek, T.J. Sokol na Mělníce, SŽ Barákova je členem Sokola již od r. 1990, na úrovni ústředních orgánů ČOS je členem komise pro pobyt v přírodě, organizuje zálesácké závody zdatnosti, sokolské všestrannosti, výlety do přírody, byl garantem sletové štafety v župě v letech 2005 a 2011.

Bratr Josef Paroulek z T.J. Sokol Sokolov, SŽ Karlovarská, se, bohužel, slavnostního předání medailí nemohl zúčastnit, proto ji v Michnově paláci převzal zástupce župy. Bratr Paroulek již v roce 1990 patřil k obnovitelům sokolské činnosti v kraji, byl zakladatelem sokolské župy Karlovarské, od roku 1991 byl opakovaně volen jejím starostou. Pod jeho vedením patří župa k těm aktivnějším.

Vyznamenaný **bratr Libor Kleinhampl** z T.J. Sokol Praha-Vršovice, SŽ Jana Pod-

lipného, se, bohužel, slavnostního předání již nedočkal, když ve svých 90 letech zemřel. Medaili převzal zástupce župy. Bratr Kleinhampl byl členem Sokola již od r. 1928, v roce 1939 založil v jednotě oddíl judo, cvičil již na VIII. všesokolském sletu. Do obnovy sokolské jednoty se zapojil již v roce 1990.

Sestra Blanka Grycová z T.J. Sokol Brno V., SŽ Dr. J. Vaníčka medaili převzala na župě. Je členkou Sokola od založení jednoty v roce 1990, aktivní cvičitelkou již od roku 1994. Jako cvičitelka připravovala cvičence Věrné gardy v rámci sokolské župy na všechny všesokolské slety i župní slety od r. 1994 a na akce Sokolské Brno.

Bratr František Kadlčák z T.J. Sokol Brno III, SŽ Jana Máchala, který rovněž převzal medaili na župě, se již v roce 1968 pokusil obnovit sokolskou jednotu, v roce 1990 byl zakládajícím členem T.J. Sokol Brno III, v níž se stal jednatelem a náčelníkem. Patří k hlavním organizátorům Sokolského Brna.

-red-

Sokol podporuje projekt „Česko sportuje“

Zájem o sport u nejmladší generace klesá. Zhoršuje se fyzická zdatnost a pohybová všestrannost dětí.

Od roku 1995 se zpětinašobil počet obézních dětí. Podle studie EU v Česku sportuje pravidelně 32 procent lidí, zatímco v Německu to je 74 procent. Zvrátit nepříznivý trend má za cíl projekt Českého olympijského výboru nazvaný „Česko sportuje“, při jehož přípravě ČOV spojil síly s klíčovými institucemi v zemi, tedy rovněž s Českou obcí sokolskou.

„Chceme tyto statistiky změnit a k pohybu přitáhnout co nejširší veřejnost. Začít ale musíme hlavně u dětí a mládeže,“ uvedl předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval na tiskové konferenci, která se konala v úterý 16. dubna v Tyršově domě a již se vedle Jiřího Kejvala zúčastnili starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková, ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala, ministr zdravotnictví Leoš Heger a generální ředitel České televize Petr Dvořák.

V září proto odstartuje po celé České republice několik programů. „Najde nám o výkony. Důležité je, aby se děti naučily mít sport rády,“ zdůraznil Jiří Kejval. Novinkou pro školáky bude olympijský víceboj, který bude spojoval sport s dalšími důležitými oblastmi rozvoje dětských schopností. Zapojí se všechny regiony České republiky. Sil-

ným tématem budou blížící se olympijské hry v Soči.

„Uvědomujeme si význam a sociální rozměr sportu. Podporujeme a organizujeme řadu konkrétních aktivit v tomto směru, a proto vítáme iniciativu Česko sportuje,“ uvedl na tiskové konferenci ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala. Cíle projektu se zamlouvají také ministru zdravotnictví Leoši Hegeřovi: „O prospěšnosti pohybu a zdravé-

„Chceme tyto statistiky změnit a k pohybu přitáhnout co nejširší veřejnost. Začít ale musíme hlavně u dětí a mládeže.“

ho životního stylu snad není potřeba nikoho přesvědčovat. Na projektu ČOV se mi líbí, že k pohybu motivuje a ukazuje cestu, jak se do sportování aktivně zapojit. Ministerstvo iniciuje nový výkon, který bude motivovat praktické lékaře, aby na rizika a možná řešení dětské obezity upozorňovali nejmenší pacienty a jejich rodiče.”

Projekt „Česko sportuje“ najde zastání také v České televizi. „Ideu projektu Česko sportuje podpoříme nejenom ve vysílání sportovního kanálu, ale své nepochybné místo bude mít i v rámci nově vznikajícího dětského kanálu, na němž budeme chtít děti prostřednictvím pravidelných pořadů ke sportu a k pohybu motivovat,“ prohlásil generální ředitel České televize Petr Dvořák. Starostka ČOS sestra Hana Moučková podotýká: „Jsme rádi, že sport pro všechny, který je hlavní náplní činnosti České obce sokolské, našel silného zastánce v podobě Českého olympijského výboru. Poslání naší organizace spočívá v harmonickém rozvoji tělesném, duševním, ale i výchově k čestnému jednání v životě každého člověka. Právě u dětí je třeba začít s užitečnými návyky i výchovou nenásilnou formou co nejdříve.“

-red-

Prapor pro Oetz

■ Za přítomnosti vzdělavatele České obce sokolské bratra Zdeňka Mičky, zástupců TV Sokol Mnichov v čele s bratrem Janem Truncíkem a dalších hostů představili sokolové z T.J. Sokol Pankrác putovní prapor sokolských setkávání v Oetzu, který nechali zhotovit u příležitosti již 40. ročníku této mezinárodní sokolské akce. Poprvé bude nový prapor předán v květnu v Oetzu Sokolu Mnichov, který letos setkání organizuje. Mnichovští sokolové ho poté budou po celý rok opatrovat, aby ho za rok předali dalším organizátorům – připomeňme, že v organi-

zaci setkání v Oetzu se pravidelně střídají Sokol Mnichov, Sokolská župa Rakouská a Sokolská župa Švýcarská.

Přítomnost mnichovských sokolů na slavnostním představení praporu jen opět připomenula, že to byl právě Sokol Mnichov, který s myšlenkou uspořádat setkání v místě skonu zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše a připomenout si jeho památku přišel a také ji uskutečnil. Bratr Truncík se na organizaci prvního setkání před čtyřiceti lety coby tehdejší náčelník Sokola Mnichov podílel.

Foto M. Brunerová

■ Na své jarní schůzi se sešla 23. března v Tyršově domě v Praze zdravotní komise ČOS. Při svém zasedání mimo jiné jednala o takových otázkách, jako je vzdělávání v biomedicínských předmětech v rámci ČOS, dokumentace historie zdravotní komise ČOS, úrazové pojištění v ČOS, zdravotní zajištění mezisletových akcí, školení a doškolování sokolských zdravotníků. Projednala rovněž svoji další činnost a také prezentaci zdravotní problematiky v časopisu Sokol a na webových stránkách ČOS. Komise se také zabývala zabezpečením podzimního srazu župních zdravotníků. V oblasti vzdělávání se hovořilo mimo jiné o tom, že ve spolupráci s Ústřední školou ČOS se začne připravovat e-learning. Cílem komise je sjednotit výuku zdravotní problematiky, anatomie a fyziologie na úrovni cvičitelů III. třídy. Chce vytvořit jednotný učební text, který by byl uložen na nějakém centrálním úložišti a frekventanti kurzu by si jej mohli číst, případně stáhnout. Přednášející v jednotlivých kurzech by měli z těchto textů vycházet a obsah výukových materiálů by byl i obsahem testů, které by zdravotní komise též připravovala a inovovala.

Zdravotní komise ČOS (jako poradní orgán ČOS) navrhuje, aby předsednictvo ČOS podle potřeby při řešení zdravotnické problematiky vždy přizvala k jednání předsedu zdravotní komise MUDr.

Jednání zdravotní komise ČOS

T. Jelena a současně požaduje, aby se předseda zdravotní komise mohl dostavit po předchozí domluvě na schůzi předsednictva k jednání při řešení nutné problematiky ze strany zdravotní komise. Dosavadní způsob řešení prostřednictvím pověřeného člena předsednictva se stal zcela neefektivní.

V každém případě by se pověřený člen předsednictva měl zúčastňovat schůzí zdravotní komise, která se uskutečňuje 1–2 x ročně. Z historického pohledu býval předseda zdravotní komise členem předsednictva ČOS, což ze současného pohledu k projednávání problematiky předsednictva ČOS by bylo neúčelné.

Při projednávání školení a doškolení sokolských zdravotníků komise konstatovala, že akreditované školení Zdravotník zotavovacích akcí zahrnuje teorii první pomoci, základy ošetřování nemocných, základy hygieny, teorii práce zdravotníka na zotavovacích akcích, vyhlášky, lekci tréninku vodní záchran. Absolventi jsou oprávněni vykonávat funkci zdravotníka na pobytových zotavovacích akcích pořádaných státními i nestátními subjekty (letní tábory, lyžařské kurzy), na školách v přírodě, při sletových akcích atd. Školení je 40hodinové, platnost osvědčení 4 roky. Kurz splňuje podmínky kurzu první pomoci pro zdravotníka zotavovacích akcí a škol v přírodě dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a navazující vyhl. č. 106/2001 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti. Kurz opět pořádala ÚŠ ČOS, pro malý zájem se však letos nekonal. Doškolení absolventů již předchozích kurzů (80hodinové školení Člen první pomoci, 40hodinové školení Zdravotník zotavovacích akcí) se konalo v sobotu 9. března 2013.

Podzimní sraz (již 9.) župních zdravotníků se uskuteční v sobotu 9. listopadu 2013 v aule Tyršova domu. Na programu bude mj. seznámení zdravotníků s novými standardy první pomoci.

-zr-

Z valných hromad

V březnu a dubnu se konaly další valné hromady tělocvičných jednot, následně sokolských žup a rovněž komisí jednotlivých sportů. Zprávy o některých z nich nám zaslali i naši dopisovatelé.

Úspěšné bilancování Sokola v Poděbradech

Tělocvičná jednota Sokol Poděbrady měla 23. března svoji valnou hromadu. Bylo to výroční jednání zvolených zástupců odborů a oddílů, které hodnotilo uplynulý pracovní rok. A byl to rok úspěšný.

Valná hromada nejdříve splnila organizační náležitosti podle stanov, podstatná byla ta část shromáždění, která hodnotila činnost jednoty od poslední valné hromady.

Tělocvičná jednota Sokol Poděbrady je největší a neúspěšnější sokolskou jednotou v župě Tyršově. Loňské 150. výročí založení sokolské organizace v českých zemích (1862) oslavili všichni čeští sokolové XV. všesokolským sletem v Praze loni v červnu. Organizací župního sletu (krátce před celostátním) byli pověřeni poděbradští sokolové a zhostili se svého úkolu tak, že pochvaly přšely ze všech stran. V Poděbradech byla sokolská jednota založena v roce 1863 a své 150. narozeniny oslavila letos rovněž důstojně – velkolepou tělocvičnou akademií, jakou neviděli ani nejstarší pamětníci sokolského hnutí.

Svoji činnost hodnotili na valné hromadě nejen vedoucí oddílů a odborů. Za zajímavé považují hodnocení zvenčí. Starosta župy Tyršovy bratr Míla Melichar, který byl hostem valné hromady, hodnotil poděbradskou jednotu nejen jako jednu z největších a neúspěšnějších co do činnosti, ale i jako dobrého hospodáře. Jejím rozpočtem „proteče“ ročně zhruba tři miliony Kč a preferují se aktivity s dětmi a mládeží. Podstatná část příjmů pochází z příspěvků členů. Sokolovna a vše, co k ní patří, je plánovitě a starostlivě udržována a zvelebována. Zasluhu na tom mají především tři muži – starosta jednoty bratr Radek

Smejkal, hospodář bratr Jiří Obr a nezástupitelný, obětavý bratr Radek Kodeš, motor s nevyčerpatelnou energií.

O sportovní slávu své jednoty se nejvíce zasloužily oddíly dívčí aerobik, vedený sestrou Monikou Sobotkovou, a sportovní gymnasté v čele s bratrem Radkem Kodešem. Za obětavou práci pro svoji jednotu si zaslouží pochvalu sokolští senioři a cvičitelé sokolského potěru v čele s náčelnicí sestrou Věrou Doležalovou.

Závěrem valné hromady byl zvolen nový výbor T.J. Sokol Poděbrady – starostou br. Radek Smejkal, místostarosty br. Miroslav Zmeškal a ses. Zdislava Kodešová, jednatelkou ses. Monika Sobotková. Členy výboru byli zvoleni bratři a sestry Lucie Fingerová, Monika Szabóová, Jiří Havlík, Helena Seminárová, Michal Vach, Věra Doležalová, Jiří Obr, Radovan Kodeš a Jana Prokůpková.

Josef Bubeník, Sokol Poděbrady

Rokování oddílů národní házené

Valná hromada oddílů národní házené sdružených v ČOS se konala 9. března v Tyršově domě v Praze. Bezprostředně jí předcházela schůze odstupující komise národní házené, jejímž cílem bylo upřesnit následující jednání valné hromady.

Vlastní jednání valné hromady oddílů národní házené zahájil odstupující předseda komise bratr J. Škoda, který přivítal přítomné delegáty a hosty. Poté bylo zvoleno složení pracovního předsednictva ve složení bratři Škoda, Menc a Syrový a následně byly zvoleny mandátová a návrhová komise.

Předsedající seznámil přítomné s návrhem jednacího řádu, který byl bez připomínek schválen. Zprávu o činnosti komise národní házené za volební období 2010–2012 podal odstupující před-

seda bratr Jiří Škoda. Ve své zprávě se mj. kriticky zmínil o varujícím úbytku oddílů, které ukončily činnost. Vyzval přítomné delegáty k napnutí všech sil, které by zabránily dalším ztrátám. Vyzval přítomné, aby věnovali maximální pozornost vyhlášeným grantům odboru sportu ČOS. S lítostí oznámil, že i přes snahu komise národní házené se v tomto volebním období nepodařilo zabezpečit hromadnou úhradu startovného pro oddíly hrající soutěže na úrovni oblastí. Ve zprávě bratr Škoda podpořil snahu komise o každoroční pořádání soustředění pro nejlepší hráče a hráčky dorosteneckých kategorií a vyzvedl dobrou práci komise při pořadatelské činnosti při finálových bojích mládežnických kategorií přeborů mládeže.

S potěšením kvitoval dobrou práci dobrovolných trenérů mládeže a dosažené výsledky při vrcholných akcích VV SNH v posledních letech. Konstatoval, že každoročně krácený požadovaný rozpočet komise přináší omezení akcí.

Upozornil přítomné, že je lépe být skromnými a zavázat se svými činy, aby se naše národní hra po letech dočkala i lepšího společenského uznání, než tomu bylo v minulých letech.

Bratr Jiří Škoda na valné hromadě rovněž přednesl zprávu o hospodaření komise, vypracovanou podle podkladů odboru sportu ČOS. Z výsledků posledních let je zřejmý nárůst finančních prostředků, zejména pak pro oddíly národní házené, které jsou zařazeny ve vybraných oddílech, tj. VOM a VOD, a to především v roce 2012.

Přítomné pozdravil bratr Petr Syrový, který je kromě jiného seznámil s novinkami z předsednictva odboru sportu ČOS. Doporučil také přítomným, aby více využívali možnosti vypisovaných grantů odboru sportů ČOS.

Následovaly volby nových členů nové komise národní házené, které proběhly tajně. Do komise byli navrženi a následně zvoleni ses. Vendula Šmídlová ze Sokola Týmákov, br. Jiří Škoda ze Sokola Krčín, br. Michal Planka ze Sokola Svinov, br. František Menc ze Sokola Týmákov.

Ihned po skončení valné hromady se konala schůze nové komise národní házené. Komise zvolila ze svého středu předsedu, kterým se opět stal bratr Jiří Škoda ze Sokola Krčín.

-red-

Sokol Pardubice slaví 150 let

Pardubický Sokol slaví v letošním roce 150 let od svého založení. Stalo se tak v roce 1863, tedy pouhý rok po založení první sokolské jednoty, Sokola Pražského. T.J. Sokol Pardubice I. ale nemá pouze bohatou historii. V současné době je s téměř dvěma tisíci členy největší sportovní organizací v Pardubicích i v Pardubickém kraji. „Rádi by si proto toto významné výročí připomněli v průběhu celoročních akcí a oslav, které budou zapojené do jarní i podzimní části Městských slavností,“ říká starostka pardubické jednoty sestra Lenka Pařízková.

Sokolovna T.J. Sokol Pardubice I.

Všestranné akce po celý rok

První dvě velké akce už má Sokol za sebou. Na začátku února to byly 111. šibřinky pořádané v rázu „Už je nám 150“ a v návaznosti na ně dětské šibřinky. Hlavní oslavy ale pardubický Sokol teprve čekají. „Ta první se uskuteční o víkendy 22.–23. 6. pod názvem Pod křídly Sokola, kdy bude celý program soustředěný do našeho zrekonstruovaného venkovního areálu. Sobota bude určena především dětem a kultuře, neděle pak sportu,“ vysvětluje Lenka Pařízková.

Slavnostnější část oslav, nazvaná Na křídlech Sokola, je připravená až po letních prázdninách. V sobotu 28. září se uskuteční den otevřených dveří, přednáška o historii pardubického Sokola a také výstava věnovaná tomuto významnému výročí. Hlavním bodem ovšem bude Slavnostní večer k 150 letům Sokola Pardubice zakončený bálem. „Kromě těchto hlavních akcí připravujeme řadu dalších, které se v průběhu roku uskuteční pod hlavičkou 150 let Sokola v Pardubicích,“ říká starostka. Pardubický Sokol také letos vydá kalendář pro rok 2014, jehož autorem bude známý pardubický fotograf Tomáš Kubelka, a ve spolupráci s Klubem přátel Pardubicka publikaci věnovanou kulatému jubileu. Jejich křest se uskuteční při zářijovém slavnostním večeru.

Na oslavách se významnou měrou podílí statutární město Pardubice. „Členové pardubického Sokola se po celých sto padesát let aktivně zapojovali do dění našeho města a město zase ovlivňovalo činnost jednoty. Pardubičtí Sokolové, a samozřejmě i všichni Pardubáci, mohou být po právu hrdí na tuto stopadesátiletou symbiózu. Oslavy jsme proto rádi začlenili do obou částí Městských slavností a také jsme na ně poskytli příspěvek ve výši sto tisíc korun,“ říká primátorka Pardubic Štěpánka Fraňková.

Příprava rekonstrukce sokolovny

Pardubičtí sokolové si své výročí nepripomínají „jen“ oslavami, ale také prací – připravují rekonstrukci sokolovny. Pardubičtí sportovci mohou využívat ke svým aktivitám budovu sokolovny Na Olšinkách již přesně devadesát let. Ve své době se jednalo o moderní a téměř dokonale fungující objekt. Dokladem může být právě těchto devadesát let, kdy s malými úpravami funguje do dnešní doby. Místní areál je stále nejvyužívanějším sportovištěm v Pardubicích. Vedle dvou tisícovek sportovců jednoty využívají areál sokolovny i další stovky lidí v rámci organizovaných nebo neorganizovaných sportovních aktivit.

„I přes naši velkou snahu je budova ve špatném technickém stavu. Největší problémy jsou s vlhkostí zdiva, nevyho-

vujícími sociálními zařízeními, ve špatném stavu jsou elektroinstalace, střecha, prostory šaten, v havarijním stavu je hlavní vstup do budovy, a tak bych mohla pokračovat dál,“ říká starostka Sokola Pardubice sestra Lenka Pařízková. Sokol proto intenzivně pracuje na přípravách rekonstrukce celé hlavní budovy. Lednové zastupitelstvo města schválilo poskytnutí dvou a půl milionové půjčky na zpracování projektové dokumentace a na provedení přípravných a průzkumných prací, které zpracování dokumentace u takto rozsáhlé a staré budovy vyžaduje. Sokol také svou III. etapu modernizace sportovního areálu přihlásil jako dílčí projekt Integrovaného plánu rozvoje města a financování rekonstrukce by tak mohlo proběhnout za výrazné podpory peněz z Evropské unie.

„Sokolové už úspěšně a bez velkých problémů zvládli z IPRM zrekonstruovat ve dvou etapách venkovní areál. Od začátku práce na IPRM jsme uvažovali o tom, že by se mohla zrekonstruovat i hlavní budova. Vzhledem k průběhu přípravy ostatních projektů se ale teprve teď otevírá možnost, abychom mohli sokolům pomoci projekt zrealizovat. Zda se tak podaří, se ukáže v nejbližších měsících. Důležité je, že projekt skvěle plní potřebné indikátory a areál navíc od rána do večera, po sedm dnů v týdnu, slouží sportovcům – od nejmenších až po aktivní seniory. V rámci přípravy projektu se navíc snažíme o to, vrátit do sokolovny víc společenských aktivit, tak jak tomu bylo v minulosti. Jedná se o krásný prostor, který by mohl být opět využitelný, například pro plesy a výstavy,“ říká primátorka Pardubic Štěpánka Fraňková.

zkubin

Vítali jsme Masaryka

Očekávaly ho davy obecního občanstva v čele s ruskými, francouzskými a italskými legionáři, sokolové, junáci a baráčníci s bojovými zástavami a prapory, členové krojovaných národopisných skupin z Čech, Moravy, Slezska i Slovenska, vojáci, policisté a hasiči v rakouských uniformách a další velké zástupy občanů i rodiny s malými dětmi. Příjezd vlaku s prezidentem Masarykem do Prahy v onen památný den osmnáctého prosince 1918 oznamovaly nejdříve výstřely z děl na strahovských hradbách. Poté se rozezněly v Praze všechny zvony...

Bývalé pražské Nádraží císaře Františka Josefa, dnešní Hlavní nádraží, rozezvučel letos na velikonoční Bílou sobotu mohutný jásot čtyř set komparsistů, kteří uvítali příjíždějící historický parní vlak se slovenským hercem Martinem Hubou v úloze Tomáše Garrigue Masaryka v modrém salonním vagónu a dalšími osobnostmi jeho doprovodu.

I taková byla atmosféra celodenního televizního natáčení na Hlavním nádraží v Praze, kde se začal točit úvodní díl nového televizního cyklu „České století“. Autoři jeho scénáře přicházejí s novým pohledem na klíčové okamžiky, který má zmapovat významné mezníky moderních českých dějin od vzniku samostatného státu – Československé republiky v roce 1918 až do listopadové sametové revoluce v roce 1989.

Členové Sokola v historických stejno-krojích a skupina praporečnicků s historickými zástavami Sokola zaujímala vedle legionářů a skautů čestné místo při všech záběrech této historicky významné události v dějinách českého národa. Celodenního natáčení se zúčastnilo celkem asi 80 členů z tělocvičných jednot a žup z celé republiky!

První díly nového seriálu budou moci diváci ČT na svých obrazovkách sledovat od podzimu letošního roku.

Vladimír Prchlík

foto: facebook Sokola Libeň

Na slavnostně girlandami zeleného chvojí s červenobílými fábory vyzdobené Nádraží císaře Františka Josefa vjíždí historický vlak, tažený novou parní lokomotivou vyrobenou v roce 1917, se vzácným cestujícím – s profesorem Tomášem Garrigue Masarykem a jeho doprovodem.

Přehlídka pódiových skladeb 2013

Již tradičně se v období vrcholného předjaří či nastupujícího jara Tyršův dům v Praze rozzáří pestrobarevnými úbory pódiových skladeb oddílů sokolské všestrannosti.

Nejinak tomu bylo i letos, kdy se v sobotu 23. března do velké tělocvičny Tyršova domu slétli sokolové z Čech, Moravy a Slezska, aby předvedli své umění. Pódiové skladby zacvičili snad všechny věkové kategorie – od nejmenších cvičenců až po seniory. Je vidět, že ani starší generace nezahálí.

Sobotní odpoledne připravilo divákům, kteří měli možnost zhlédnout na pět desítek vystoupení, krásné podívání.

I když přehlídka je nesoutěžní, odborná porota ve složení L. Kocmichová, D. Uzlová, J. Kučera a P. Svoboda všechny skladby jednotlivě zhodnotila a na závěr přehlídky vybrané skladby ocenila. Skladby byly posuzovány z hlediska vhodnosti pro danou věkovou kategorii, výběru námětu a hudebního doprovodu, pestrosti choreografického řešení, technického provedení, originality zpracování námětu, výběru a vhodnosti kostýmů a doplňků, případného využití náradí a náčiní a celkového dojmu.

Oceněné skladby:

- 1/ **Malí chlapáci** – Sokol Příbram,
- 2/ **Mája v trezoru** – Sokol Rychvald,
- 3/ **O vlkovi a kůzlatech** – Sokol Opava,
- 4/ **Babinec** – Sokol Pečky,
- 5/ **Jak vzniká přátelství** – Sokol Chválkovice,
- 6/ **Bongo Bongo** – Sokol Strakonice,
- 7/ **Panenky** – Sokol Michle,
- 8/ **Madagaskar** – Sokol Jičín,
- 9/ **Paráda** – Sokol Kolín,
- 10/ **Radost pro všechny** – Sokol Milevsko,
- 11/ **Andílci** – Sokol Příbram,
- 12/ **Čarujeme** – Sokol Opava,
- 13/ **Moves like Jagger** – Sokol Huntířov,
- 14/ **Ještě si poskočím** – Sokol Doubravka,
- 15/ **Goťák** – Sokol Jičín,
- 16/ **REGE** – Sokol Hronov,
- 17/ **Mata-mata** – Sokol Poruba,
- 18/ **Ostravo!** – Sokol Rychvald.

Foto M. Brunerová

Letošního ústředního srazu župních vedoucích mladších a starších žáků, který se uskutečnil 16.–17. března v Tyršově domě, se zúčastnilo 46 župních vedoucích z 25 žup. Po prezenci a ubytování jsme se v sobotu dopoledne všichni sešli v posluchárně, bratr Petr Svoboda nás přivítal a hned potom začal opravdu nabitý program. Jeho prvním bodem byla přednáška nutriční terapeutky Margarity Iliopulosové s názvem Zásady správné výživy žactva. Jejím prostřednictvím jsme se seznámili se základními teoretickými poznatky, kterými by se měla řídit výživa dětí. Lektorka zdůraznila především význam pravidelnosti v jídlu, důležitost dodržování pitného režimu a v neposlední řadě nutný dostatek pohybu. V závěrečné diskuzi se cvičitelé shodli, že by bylo velmi přínosné zařadit do příští přednášky také ukázky obalů výrobků s rozbohem vhodnosti potravin podle uvedeného složení.

Po obědě jsme se přesunuli do tělocvičny. Na úvod odpoledního programu nám zástupce firmy JIPAST předvedl sadu náradí RinoGym pro předškolní děti a mladší žactvo, ze které jsme si vyzkoušeli nafukovací žíněnku Air Floor. Potom nás dostal na starost Jan Chrudimský. Nejprve jsme si připomněli některé cviky zpevňovací, rotační a koordinační a potom jsme se přesunuli ke kruhům. Probírali jsme cvičení na kruzích v hupu – obraty, shyby svisy a cvičení na hrazdě. Do cvičení na nově zakoupené konstrukci tří kruhů vedle sebe se zapojili všichni podle svých sil bez ohledu na věk.

Na Jana Chrudimského navázal Tomáš Nosek, se kterým jsme se věnovali teorii a praxi gymnastiky v oddílech všestrannosti. Prošli jsme nácvik odrazu, přemetů, základní prvky ze závodních sestav při cvičení na hrazdě – přešvih skrčmo, sešin, výmyk, toč vzad, podmet a přešvihy. Potom jsme procvičovali skoky z malé trampolínky. Sobotní večerní program nejprve patřil informacím o připravovaných srazech župních cvičitelů a jejich programu v následujícím šestiletém období, poté bratr Martin Sobota informoval o hodnocení soutěží všestrannosti v letošním roce. Vyvrcholením sobotního večera byla vědomostní hra

Sraz župních vedoucích mladších a starších žáků

v Tyršově domě. S pomocí průvodců jsme se dostali do běžně nedostupných míst Tyršova domu, přitom muselo každé družstvo zodpovědět 20 otázek z jeho historie i současnosti.

V neděli po snídani jsme se v tělocvičně rozdělili na dvě skupiny. První skupina se pod vedením manželů Paurových seznámila s pravidly míčové hry Kin-ball a cvičitelé si ji hned také zahráli. Druhá skupina se pod vedením Tomáše Tarana a Antonína Musila věnovala parkouru. Je to sport, při kterém se překonávají překážky za použití běhu, skákání a lezení, člověk se musí

co nejefektivněji a nejrychleji dostat z jednoho místa na druhé. Vyzkoušeli jsme si trénink různých forem přeskoků a dopadů. Tento atraktivní sport je především pro mladé.

Věříme, že nejen my, ale i většina ostatních cvičitelů byla s programem a průběhem srazu spokojena, i nadále budou ve svých župách a jednotách se žactvem cvičit a uplatní při tom i právě získané vědomosti.

*Marie Mlýnková a Vladimír Flodr,
župní vedoucí mladších a starších
žáků župy Dr. Jindry Vaníčka,
foto: M. Pávek*

Netradiční disciplíny v náchodské sokolovně

Dějištěm zábavného přeboru pro děti ze sokolských jednot župy Podkrkonošské-Jiráskovy se koncem března stala náchodská sokolovna.

Děti zde v sobotu 23. 3. na čas soutěžily v pěti netradičních disciplínách. Ty pro ně vymyslel a připravil náčelní náchodské jednoty bratr Martin Horák. A tak na programu byl krabí běh (ve vzporu ležmo vzad pozadu zdolat vyznačenou slalomovou dráhu), běh s míčkem na lžici přes překážky (překážky se podlézaly, překračovaly atp.), žabí skoky (dosáhnout výskokem ze vzporu dřepmo na stálku zavěšenou ve výšce odpovídající výšce dítěte při vzpažení ve stoji), dračí dech (útržek toaletního papíru udržet na svislé ploše vlastním dechem), lentilky (brčkem přenést 10 lentilek z jedné nádoby do druhé).

Jak je zřejmé, šlo vlastně o test šikovnosti, obratnosti, dynamické síly

a dechu. Protože je samozřejmé, že dítě šestileté nemůže konkurovat třináctiletému, tak i děti byly rozděleny do pěti věkových kategorií, pro které opět bratr Horák vymyslel názvy – Pulečci (roč. 2007 a ml.), Ještěrky (roč. 2004–2006), Dráčci (roč. 2002–2003), Soptíci (roč. 2000–2002) a Dejmalové (roč. 1999 a st).

A jak celý přebor dopadl? Z účastněných 45 dětí z Hronova, Náchoda, Rokytníku a Rtyně v Podkrkonoší se na prvních třech místech v každé kategorii umístily a byly odměněny diplomy i věcnými dary tyto děti: Pulečci: 1. Vojtěch Líbal (Náchod), 2. Filip Herman (Náchod), 3. Petr Doubek (Náchod), Ještěrky: 1. Karel Poštołka (Náchod), 2. Judita Jirásková (Náchod), 3. Kristýna Nýčová (Náchod), Dráčci: 1. Lukáš Hrubý (Ro-

kytník), 2. František Hejna (Hronov), 3. Adéla Jirásková (Náchod), Soptíci: 1. Albert Skaunic (Hronov), 2. Věra Mrštinová (Náchod), 3. Martin Listoň (Hronov). V kategorii Dejmalové mezi sebou závodily jen dvě dívky z Náchoda – Kristýna Hanousková a Veronika Čejpová.

Všechny ostatní děti dostaly za svou námahu aspoň sladkou odměnu. Velkou zásluhu na zdařilé akci mají kromě duchovního i realizačního otce celé akce Martina Horáka i cvičitelé z účastněných jednot, kteří dělali rozhodčí u jednotlivých disciplín nebo vodiče jednotlivých kategorií dětí. Dík patří i župní tajemnici sestře Daně Lipovské a cvičitelce Haně Řehůrkové za technické zajištění průběhu závodu a zpracování výsledků. -et-

Přejezd Orlických hor

Jaro se již přihlásilo o slovo, ale letošní dlouhou zimu připomíná ještě příspěvek, který do redakce dorazil se zpožděním – zpráva a fotografie z Přejezdu Orlických hor.

Letostobyl už 17. ročník. Účastníci akce se sjeli auty 16. února v 8 hodin na parkovišti u benzinové pumpy v Dobrušce. Sjelo se 14 posádek, které si zde vyměnily auta tak, že sedm posádek s vypůjčenými auty jelo na parkoviště „Na Šerlichu“ pod Masarykovou chatou a sedm posádek na parkoviště u pevnosti „Hanička“ nad Rokytnicí v Orlických horách. No, a teď už jen navléknout běžky, na záda batůžek a dojet si pro své auto.

Cesta byla celkem příjemná, nechumelilo ani nefoukal prudký vítr. Sníh nebyl umrzlý, tak se jelo dobře. K ideálnímu výletu chybělo sluníčko a vý-

hledy z vršků hor do kraje. Bylo mlhavo a tak účastníci akce na „panoramata“ mohli zapomenout.

Zhruba v půlce cesty, u kiosku „Na pěticestí“, se proti sobě jdoucí posádky setkaly. Něco se pojedlo, něco se vypilo, vyměnily se dojmy z prozatím absolvované cesty a hlavně, hlavně se vyměnily klíče od aut. Bylo by smutné, přijít k vlastnímu autu s cizími klíčky.

Vše dopadlo dobře. Všichni účastníci zvládli více jak dvacetikilometrovou trasu bez úhony, bez zlomení běžky nebo končetiny. Skupina startující ze Šerlichu si udělala závěrečnou ve vesnické hos-

podě v Cháborech. Všichni se posilili chutným jídlem, které v krátké době vyčaroval hostinský.

Letošní ročník měl organizačně „na hřbetě“, stejně jako minulé ročníky, Pavel Bohadlo z Nového Hrádku. Tuto akci pořádá pro členy i nečleny Sokola. Pravidelně se scházejí běžkaři a běžkařky z Nového Hrádku, Náchoda, Jaroměře, Nového Města nad Metují a České Skalice.

Text a foto Vláda Fischer

Roudnice – Kostel Narození Panny Marie

Roudnice nad Labem leží v severozápadních Čechách v Ústeckém kraji. Rozprostírá se na levém břehu řeky Labe, v úrodné Polabské nížině. Osídlování lokality dnešního Roudnicka se soustředilo od prvopočátků do blízkosti labského brodu. Zde přes řeku přecházela tzv. Lužická stezka, významná cesta z Prahy do Horní Lužice.

Z historie města

První písemné zmínky se vztahují k v té době existujícímu biskupskému dvoru a pocházejí z let 1167 a 1176. Vznik města se klade do období před rokem 1239, i když některé zprávy se opírají o opis zakládací listiny z roku 1610 a kladou vznik města do roku 1237. Jedná se však o fakt vykazující některé formální nedostatky. Svůj název odvozuje Roudnice od prameny železité „rudné“ vody, prýštíci pod místním kostelem. Podobu vznikající obce předurčil, tak jako na jiných místech, terén. Zde se rozmach obce soustředil nejprve v úzkém pruhu na levém břehu Labe. To tvořilo zcela přirozenou hranici chránící před nepřátelskými vpády ze severu. Toto první osadní místo bylo až do roku 1378 zcela dostačující i přes narůstající počet obyvatel obce. Postupně pozdější

Za roudnickými zajímavostmi

Poslední květnový víkend se do Roudnice nad Labem slétne přes šest tisíc sokolů na významnou mezisletovou akci Sokolové pod Řípem. Pro ty, kteří nechtějí „jen“ cvičit na roudnickém stadionu v některé z hromadných skladeb nebo je sledovat z tribuny, či se zúčastnit společného výstupu na tuto památnou horu, ale chtějí se o městě dovědět něco víc a případně se blíže seznámit s jeho památkami a zajímavostmi, připravila župa Podřípská následující turistickou pozvánku.

rozšiřování probíhalo k jihu mezi dva ostrohy, na jednom z nich stál hrad. Samotné město bylo ale stále neopevněno. Nejprve se rozhodl jej opevnit biskup Tobiáš z Bechyně a na základě povolení krále Václava II. obehnal Roudnici dřevěnou palisádovou hradbou. V roce 1378 bylo arcibiskupem Janem Očkem z Vlašimi zbudováno Nové město roudnické, obehnané již kamennou hradbou se čtyřmi branami

(pátou se stala mostecká věž). Tato řešení, kdy kolem náměstí vyrůstaly nové domy a ulice, předurčila další vývoj města. V 17. a 18. století vyrostly v Roudnici významné stavby – zámek, špýchar, zvonice, pivovar, mlýn, kaple a jiné stavby. Polovina 19. století znamenala prudký rozmach společenského i průmyslového rozvoje. Město, neměně sevřené hradbami téměř 600 let, vyžadovalo radikální řešení.

Průmyslové podniky zabíraly značné plochy, zvýšil se příliv obyvatelstva. Z hlediska dnešního pohledu došlo v té době k nesmírné škodě – byly zbourány městské hradby. Zavedení železnice v letech 1848–1850 mělo za následek i výraznou proměnu původního centra osídlení na břehu Labe. Na druhé straně však umocnilo význam Roudnice jako centra Podřipska. Byla zde postavena pila, cukrovar, lihovar, továrna na zemědělské stroje a další podniky. Toto období industrializace, doposavad přísně zemědělské oblasti, bylo logicky zakončeno výstavbou nového železného mostu, který v roce 1910 po 300 letech opětovně spojil oba břehy řeky. Z hlediska vlastnických vztahů byla Roudnice zpočátku církevním majetkem jako mimopražské sídlo pražských biskupů a od roku 1344 arcibiskupů. Po husitských válkách přechází do rukou světské šlechty (Smiřičtí, Trčkové z Lípy, Boskovští, Švihovští z Rýzmběrka, Haugvicové z Biskupic, Dubanští z Duban a další). Vyznamným se stal přechod Roudnice do vlastnictví Viléma z Rožmberka (1575) a po jeho smrti sňatkem vdovy Polyxeny z Pernštejna se Zdeňkem Vojtěchem Popelem z Lobkowicz (1603) do majetku tohoto rodu, který ji držel až do ukončení patrimoniální správy v roce 1848, kdy byla tato správa nahrazena správou státní. Byl vytvořen soudní okres roudnický, v roce 1855 následovalo vytvoření roudnického politického okresu, který se postupně rozšiřoval i o části Lovosicka, Litoměřicka, Kralupska i Velvarska. Existence tohoto vpravdě podřipského regionu byla ukončena v roce 1960.

Centrum regionu

Město Roudnice vytvářelo v průběhu dějin vždy centrum politického, kulturního a společenského života na sever od Prahy. K tomu značnou měrou přispívaly a přispívají osobnosti v ní žijící. Jmenujme například Jana IV. z Dražic, biskupa, s jehož jménem je spojena stavba kamenného mostu a kláštera, arcibiskupy Arnošta z Pardubic a Jana Očka z Vlašimi. Z řady světských majitelů se jedná o Viléma z Rožmberka, Polyxenu z Pernštejna a celou linii lobkowiczské knížecí větve. Nelze opomenout starostu Ervína Špindlera, mecenáše umění Augusta Švagrovského, pěvkyni Klementinu Kalašovou, his-

Roudnice – Zámek

torika umění Dr. Maxe Dvořáka, Karla Rozuma a Františka Kučeru staršího, zakladatele roudnického muzea, hudebního skladatele Josefa Vlacha-Vrutického, malíře Otakara Nejedlého, geologa Čenka Zahálku, filmového režiséra Georga Wilhelma Pasta či herce Svatopluka Beneše. Stopy ve městě zanechal František Palacký při studiu materiálů v lobkowiczském archivu v roce 1826, národní buditelé z řad katolické i evangelické církve, spisovatelé Antal Stašek, Miloš Václav Kratochvíl a další. Na vzhledu města se podíleli stavitelé roudnického zámku Francesco Caratti, Antonio Porta i císařští architekti Giovanni Pieroni a Carlo Lurago. A takto bychom mohli pokračovat dále. Sokol byl ve městě založen v roce 1868 a v roce 1887 zde vznikla též Sokolská župa Podřipská. Je potřeba připomenout, že i v současné době pochází z tohoto města řada osobností společenského, kulturního, vědeckého i sportovního života. Ale to by již byla další celá dlouhá kapitola.

Od gotiky po „řopík“

Centrem města je Karlovo náměstí se sochou sv. Vavřince, pseudorenesanční budovou městského úřadu z roku 1869. Dominantou Roudnice nad Labem je barokní zámek postavený v letech 1652–1684. Stojí na místě bývalého románského a později rozšiřovaného hradu z konce 12. století. Ke stavbě dal podnět Václav Eusebius z Lobkowicz a působili na ní stavitelé Pietro Colombo, Francesco Caratti, Carlo Orsolini a Antonio Porta. Zámek patřil rodu Lobkowiczů do konce 40. let minulého století, kdy byl zestátněn. Až do roku 1990 v něm působili vojenské

školy, v letech 1958–2008 Vojenská hudební škola, resp. Vojenská konzervatoř. V rámci restitucí byl tento majetek, společně s ostatním, vrácen lobkowiczkému rodu zpět. Na náměstí se též nachází socha sv. Vojtěcha, odhalená v roce 1997 za přítomnosti čestného občana města kardinála Miroslava Vlká. Chrám Narození Panny Marie s klášteřem augustiniánů je další dominantou města. Jedná se o stavbu české gotiky z první poloviny 14. století na místě původního románského kostela z konce 13. století. Stavba, která byla součástí kláštera augustiniánů, byla značně poničena v husitských válkách a později i častými požáry města. Teprve v letech 1725–1731 došlo k její zásadní opravě Oktaviánem Broggiem ve stylu barokní gotiky. Výraznou změnou byla stavba dvou nových věží a zvonice ve svahu nad kostelem. V současnosti slouží budovy, v 15. století zde zaniklého řádu augustiniánů, pro farní účely. Mezi další významné památky patří secesní chrám českobratrské církve evangelické, kaple sv. Josefa, kaple sv. Rozálie a kaple sv. Viléma, Kratochvílova rozhledna, socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1721, Starý židovský hřbitov, který vznikl po roce 1613, socha Mistra Jana Husa (1928), městská věž „Hláška“ z druhé poloviny 14. století, most Ervína Špindlera z let 1906–1910, součást opevnění z třicátých let 20. století, tzv. „řopík, který se nachází u kaple sv. Václava, a spousta dalších vzácných pamětihodností. Věříme že účastníkům akce „Sokolové pod Řípem“ se bude v našem krásném městě líbit a odvezou si spoustu krásných zážitků.

Filip Uzel

■ Již 13. ročník tradičního dětského karnevalu pořádal v sobotu 2. února Sokol Krčín. Hlavní organizátor-

Dětský karneval v krčínské sokolovně

ka, Vladka Exnerová, se svým týmem rodičů a dětí, včetně tenistů, vyzdobila sál místní sokolovny.

Na akci přišlo přes sto dětí s rodiči a prarodiči. Karneval začal ukázkou programu mažoretek z DDM Stonožka z Nového Města nad Metují. Dále následoval organizovaný dvouhodinový program, ve kterém probíhaly různé soutě-

že za sladkou odměnu, jako např. přenášení míčků na lžičce, jízda s kočárky, prolézání obručemi apod. Poté následoval volný program spojený s diskotékou. Každé dítě dostalo za vstupenku malý dárek.

Děkujeme všem sponzorům a pořadatelům, díky nimž se mohla akce uskutečnit. Pro pořadatele byla největší odměna to, že děti i rodiče odcházeli z akce velice spokojeni.

Pavel Krošlák, T.J. Sokol Krčín

Sokolský dětský tábor Rosička

Jako každý rok, i letos se v dětském stanovém táboře ČOS Rosička uskuteční několik dětských táborů, provozovaných sokolskými tělocvičnými jednotami.

Zájemce upozorňujeme, že jsou ještě volné termíny k pronájmu: 13. 7.–20. 7. 2013 (týden) a 17. 8.–31. 8. 2013 (dva týdny). Informace, podrobnosti a zamluvení termínu u Miroslava Vrány (OV ČOS), e-mail: mvrana@sokol.eu, telefon 257 007 279. Podívejte se také na www.rosicka.cz.

Sokol Moravičany

srdečně zve všechny přátele turistiky a přírody na

42. ročník dálkového pochodu Memoriál R. Ambrože a F. Kruše

Dne: sobota 4. 5. 2013

Prezentace: sokolovna Moravičany 7:00 - 11:00

Trasy: 7, 15, 20, 35 km

Cyklotrasa: 20, 40, 60 km

Trasa pro kočárky a ZTP: 6 km

Startovné 50 Kč, doprovodný program v cíli.

Akce je pořádána se souhlasem LČR s.p.

Na vaši účast se těší pořadatelé

Občerstvení na trasách a v cíli pochodu zajištěno

Medailové pozice obsadili Michael Suhomel, Lukáš Lohynský a Tomáš Pospíšil

vatenáct stolních tenistů z Brna, Králík, Lanškrouna, Ústí nad Orlicí, Sedlece, Orlice, Dlouhoňovic a Žamberka, většinou ze sokolských oddílů. Bylo sehráno celkem 66 zápasů – nejprve ve skupinách a pak systémem play-off. V konečném pořadí získala první desítka tuto podobu:

■ Oddíl stolního tenisu Sokola Žamberk uspořádal 30. března velikonoční turnaj registrovaných hráčů O pohár města Žamberka. Zúčastnilo se ho de-

1. Lukáš Lohynský (Králíky), 2. Michael Suhomel (Žamberk), 3. Tomáš Pospíšil (Králíky), 4. Lukáš Adamec (Ústí nad Orlicí), 5. Jiří Novotný (Sedlec),

Stolní tenisté O pohár města Žamberka

6. Josef Kladivo (Žamberk), 7. Josef Duben (Žamberk), 8. Jan Týče (Brno), 9. Adam Stejskal (Lanškroun), 10. Milan Lohynský starší (Králíky).

Text a foto Břetislav Havel

Česká Třebová má volejbalovou extraligu

■ Všeho, čeho mohli volejbaloví kadeti Sokola Česká Třebová II v letošní sezoně dosáhnout, se povedlo. Po jednoznačném vítězství v mistrovské soutěži a v českém poháru se v posledním březnovém víkendu hrála v Chomutově kvalifikace o extraligu kadetů. Jediný a nejvyšší cíl pro letošní sezonu byl postup do naší nejvyšší soutěže a tento cíl se podařil bezesbýtku vyplnit: T.J. Sokol Česká Třebová II má extraligu, což je obrovský úspěch všech, kteří se okolo volejbalu „motají“ – od hráčů samotných přes trenéry, oddílové bafuňáře až po všechny, kteří českotřebovskému volejbalu fandí.

Závěrečná příprava probíhala zhruba tři týdny, i když trochu ve ztížených časových podmínkách (od nového roku jsme museli kvůli financím zrušit několik tréninkových hodin týdně), ale zodpovědný přístup jak v docházce, tak v samotném tréninku byl od všech příkladný. Celá příprava byla zaměřena na vybroušení základních herních činností a součinnosti hráčů v šest-

kách. Velký důraz byl kladen na servis, který se za tu dobu markantně vylepšil hlavně ve své stabilitě, razantnosti a přesnosti. Samozřejmě věcí byla i kondiční příprava zaměřená na výbušnou sílu dolních a horních končetin. To vše se nakonec vyplatilo a na kvalifikaci jsme odjízďeli jako sebevědomý tým, ale s pokorou k soupeři.

Do Chomutova-Jirkova, kde se kvalifikace hrála, odjízďelo družstvo vlakem a s velkým předstihem, aby byl čas na odpočinek, kvalitní rozcvičení a zhlédnutí zápasů našich soupeřů. Mimo naše družstvo bojovalo o extraligu ještě dalších pět kvalitních soupeřů: Aero Odolena Voda, VK Žatec, VK Ervěnice, Pegas Znojmo a Sokolov.

V jednom dni jsme odehráli utkání s VK Ervěnicemi (padající s extraligy) a Sokolovem. Vítězství nad těmito družstvy nám zajišťoval přímý postup. Družstva na druhém a třetím místě měla ještě

možnost hrát v dodatkových zápasech o postup ve druhém dni.

Samotné zápasy měly stejný průběh. Výborný vstup jak do zápasu, tak do každého setu, převyšovali jsme soupeře ve všech herních činnostech, ale to, co nám především šlo, byl servis, kterým jsme soupeře tlačili a měli jsme tak obrovskou výhodu v obraně. Bylo to znát i na zablokovaných míčích, kolikrát soupeř nebyl schopen dostat míč na naši polovinu hřiště.

Českotřebovský volejbal a Sokol Česká Třebová II reprezentovali Pavel Kubíček, Lukáš Macho, Jindřich Chudý, Radek Vondráček, Lukáš Vašina, David Čtvrtečka, Lukáš Chudý, Adam Neubauer, Adam Král, David Neubauer, Tomáš Král a kapitán družstva Jakub Řehák.

*Lubomír Vašina,
Sokol Česká Třebová II*

Bronz z mistrovství ČR

Skvělé třetí místo a bronzovou medaili vybojoval mladý klatovský šachista Tomáš Hurdzan na mistrovství České republiky mládeže v kategorii chlapců do 12 let v Koutech nad Desnou. Tomáš měl výborný začátek, když zvítězil v úvodních třech kolech devítikolového turnaje a osamostatnil se na prvním místě startovního pole. Pak sice po smolné remíze ve 4. kole následovala jediná prohra ve slibně rozehrané partii proti největšímu favoritovi Nguyen Thai Dai Vanovi z Frýdku-Místku, ale zbylé 3 remízy a jedna výhra znamenaly zisk 6 bodů, bronzovou medaili a postup na mistrovství Evropské unie. Mistrem republiky se stal již zmiňovaný Nguyen Thai Dai Van se ziskem 7 bodů před druhým Janem Miesbauerem z Písku (6,5 bodu).

V turnaji dívek do 14 let byla největší favoritkou nejlepší česká hráčka, Jitka Jánská ze Šachklubu Klatovy, která chtěla navázat na loňský titul mistryně ČR. Bohužel ji letošní mistrovství nezastihlo v optimální formě a se ziskem 6,5 bodu skončila na 4. místě. Ziskem 7,5 z 9 partií s přehledem zvítězila Natálie Kaňáková z Frýdku-Místku před stříbrnou Nelou Pýchovou z Vlašimi a Janou Kubošovou z Orlové, které stejně jako Jitka získaly 6,5 bodu, obě však měly lepší pomocné hodnocení.

V kategorii dívek do 12 let srdnatě bojovala Maryam Amina Koucha, která střídala výborné a slabší okamžiky a která se se ziskem 4,5 bodu umístila na 11. místě.

Extraliga zůstává v Klatovech

Mladí šachisté z oddílu Sokol Klatovy odehráli o víkendu 13.–14. dubna ve Vlachovicích závěrečná čtyři kola v extralize dorostu šachových družstev. Poté, co se družstvu v základní části těsně nepodařilo proklouznout do finále A, čekaly jej náročné a napínavé souboje o setrvání v soutěži ve finále B. Do Vlachovic si klatovské družstvo přivezlo slibný vklad šesti bodů, ovšem ten bylo nutné k záchraně soutěže navýšit, neboť sestup čekal na poslední čtyři týmy. Po dramatických zápasech, kdy se o sestupujících rozhodovalo až v posledních zápasech, skončili klatovští šachisté na 4. místě a udrželi si tak extraligo-

Klatovští šachoví dorostenci: vzadu zleva Radek Kalista, Milan Fűrbacher, vpředu zleva Jonáš Eret, Martin Kopřiva, Tomáš Hurdzan, Matouš Eret

Mladí klatovští šachisté byli úspěšní

Mladí šachisté Sokola Klatovy dlouhodobě patří k republikové mládežnické špičce. Potvrzují to i letos, kdy usilovali o medaile na mistrovství České republiky a úspěšně bojovali o udržení v extralize dorostu.

vou příslušnost. Nelehký cíl klatovského družstva udržet se v první sezoně po postupu se podařilo naplnit, a to je skvělá zpráva. Vždyť letos Klatováci měli nejmladší družstvo a zkušeností z těžkých zápasů bylo jako šafránu. Všichni se však snažili odevzdat maximální výkon a učili se společně také zákonitostem herní taktiky, která někdy může převážit pověstnou miskou vah. V jednotlivých utkáních se během roku objevili tito hráči: Jitka Jánská, Jonáš Eret, Tomáš Hurdzan, Martin Kopřiva, Milan Fűrbacher, Radek Kalista, Matouš Eret a Zdeněk Chaloupka. Poděkování zasluží za šachové přípravy a rozborů trenéři Michal Škut (vedoucí družstva), Václav Jonáš, Karel Nováček, Jan Bílek a také rodiče hráčů za psychickou podporu a diváckou přízeň.

Milan Fűrbacher,
foto Petr Jánský

■ Sportovní hala ve Vamberku hostila poslední březnovou sobotu 3. ročník soutěže karate pro začínající děti Vamberecký Iviček.

Na soutěž, kterou pořádal oddíl karate

Vamberecký Iviček 2013

SKC Sokol Vamberk a která získává čím dál větší popularitu, přijelo do Vamberka na 150 závodníků z 22 oddílů z celé ČR a klub KK Topolčany ze Slovenska. Soutěž začala kategoriemi Kata a po slavnostním nástupu pokračovalo Kumite. Soutěž řídil jako hlavní rozhodčí pan

Kocmánek a i když měl problémy s nedostatkem rozhodčích, soutěž měla svižný průběh.

Pořádající oddíl karate SKC Sokol Vamberk vyjádřil poděkování sponzorům, kteří věnovali věcné ceny pro nejlepší závodníky v jednotlivých kategoriích (Městu Vamberk a KONZUM obchodní družstvo Ústí nad Orlicí) a také některým rodičům a přátelům oddílu, kteří pomohli s přípravou sportovní haly a s pořadatelskou službou.

Ladislav Lux

Mladší žákyně Kristina Jánská vybojovala 2. místo v závodě na 2 km.

Přebory ČOS v běhu na lyžích

■ Sokolští lyžaři se opět sešli ve Studenci na přeborech ČOS v běhu na lyžích. Závod se měly původně konat 20. ledna, v té době však bylo Podkrkonoší bez sněhu, a tak pořadatelé stanovili náhradní termín na poslední únorovou neděli. V závěru února bylo alespoň trochu zimní počasí – tratě se nejen nahazovaly lopatou, ale i při konečné úpravě mohla být použita i rolba. Po značném úsilí se pořadatelům podařilo připravit trať 1,5 km dlouhou, na které se odjely závody všech kategorií.

Přebor byl vypsán pro 20 kategorií – od žáků nejmladších až po veteránské kategorie nad 60 let. Ne všechny kategorie se podařilo obsadit, zúčastnilo se 57 startujících. Nejvíce bylo nejmladších žakovských závod-

níků – a to by mohla být naděje pro další úspěšné přebory ČOS. V závodě žen startovaly pouze dvě závodnice, zde je třeba vyzdvihnout start Jany Gaudelové z Horní Branné, která se den před startem vrátila z veteránského mistrovství světa v Itálii, na kterém získala dvě medaile. Pořadatele potěšila i účast borců Sokola Blansko, ostatní účastníci byli ze župy Jizerské a Krkonošské. Poprvé startovali zástupci Sokola Liberec-Františkov.

Letos byla vypsána také soutěž družstev, ve které se o body přetahovaly jednoty z pořádajícího Studence a ze Skuhrova. Úspěšnější byli domácí závodníci. Diplom a titul Skokana roku získali závodníci Sokola Františkova.

Jaroslav Hák

Memoriál Josefa Musila

■ Již 24. ročník memoriálu Josefa Musila v zápase řecko-římském uspořádali zápasníci Sokola Olomouc. Do jejich sokolovny se v sobotu 6. dubna sjelo 91 nejmladších adeptů tohoto náročného sportu z devíti oddílů z ČR a Slovenska. Ve třech věkových kategoriích přípravky si docela dobře vedli i domácí borci. V nejmladší kategorii přípravka C, 6–7letých, startoval Jan Burdák v hmotnostní kategorii do 34 kg a umístil se na 2. místě.

V přípravce B, pro chlapce 8–9 let, získal Jakub Zaccal stříbro v kategorii do 21 kg. V nejpočetněji obsazené hmotnosti do 25 kg startovali i tři domácí závodníci:

Martin Drábek si vedl nejlíp a vybojoval 2. místo, jeho bratr Marek byl sedmý a Josef Vaněček obsadil 8. místo. V hmotnostní kategorii do 29 kg mile překvapil

Karel Kadlec, který jen díky menším zkušenostem obsadil nepopulární 4. místo. V nejstarší kategorii A do 10–11 let startoval do 54 kg Jan Balus. Přesto, že se snažil, na své fyzicky zdatnější soupeře ze Slovenska nestačil a získal bronz.

Petr Bartoněk pak získal zlato v doplňkové kategorii do 96 kg juniorů. Poděkování olomouckého zápasnického oddílu patří všem rodičům, kteří pomohli s přípravou tělocvičny na turnaj.

-red-

Vítkovičtí zápasníci sbírali medaile

■ V březnu a dubnu se zápasníci ze Sokola Vítkovice zúčastnili řady turnajů, zástupce tohoto oddílu reprezentoval i Českou republiku na mistrovství Evropy. V sobotu 23. března 2013 se v Novém Jičíně konal 13. ročník memoriál Jiřího Rešla v zápase ve volném stylu. Do Nového Jičína se sjela stovka zápasníků, kteří se utkali ve vybraných váhových a věkových kategoriích. Z vítkovického oddílu na turnaj odcestovalo 16 zápasníků a vedli si zde dobře. První místa obsadili v kategorii přípravek ve váze do 28 kg Rosťa Vrška, ve váze do 31 kg Dominik Kaliský a ve váze do 33 kg Petr Grygerek. V kategorii mladších žáků byl na 1. místě ve váze do 56 kg Vojtěch Piskoř, v kategorii mužů ve váze do 74 kg zvítězil Marek Barva a ve váze do 84 kg Michal Smieško. Druhá místa obsadili v kategorii přípravek ve váze do 28 kg Jan Stapaj, ve váze do 29 kg Samuel Bystroň, v kategorii žáci ve váze do 47 kg Daniel Kaliský, ve váze do 53 kg Yvette Dohnalová, kategorii mužů ve váze do 74 kg Aleš Fojtík. Třetí místa obsadili v kategorii mladších žáků ve váze do 48 kg Šimon Kopriva, v kategorii žáků ve váze do

53 kg Denis Lechovič. V soutěži družstev zvítězil náš oddíl před pořádajícím oddílem a Dunajplavbou Bratislava.

V gruzínském hlavním městě Tbilisi se v druhé polovině března uskutečnilo mistrovství Evropy v zápase v řecko-římském a volném stylu. V zápase ve volném stylu Českou republiku reprezentoval ve váze do 96 kg zápasník T.J. Sokol Vítkovice Vratislav Chotaš. Ve Vraťově váze se o titul mistra Evropy utkalo 19 zápasníků. Vraťa prohrál v prvním kole se slovenským zápasníkem Jaloviarem ve dvou periodách 0:1 a 0:3 a do dalších bojů nepostoupil. Vraťa trochu doplácí na nedostatek tréninkových partnerů a dále je nutné uvést, že zápas dělá pouze ve svém volném čase, a to po zaměstnání. Na takové vrcholné soutěže je třeba, aby se zápasník připravoval v průběhu týdne 2× denně, což ve Vraťově případě není možné a na mezinárodní žíněnce je to znát.

V Ostravě se 20. dubna konal turnaj Fojtíkův memoriál, který byl zaměřen pro kategorii přípravek, tedy dětí narozených v letech 2002–2007. Váha 60 kg byla jediná ve věkové kategorii mladší

žáci – děti narozené v roce 2000, 2001. Z našeho oddílu se zúčastnilo 9 dětí, které se snažily vybojovat co nejlepší umístění mezi 96 zápasníky z 11 oddílů ČR a Slovenska. První místa obsadili ve váze do 26 kg Jan Boháček, 29 kg Samuel Bystroň, 31 kg Dominik Kaliský, 33 kg Petr Grygerek, 60 kg Václav Sochacy. Druhá místa obsadili ve váze do 20 kg Max Bystroň, 29 kg Jan Stapaj, 33 kg Rosťa Vrška. Třetí místo obsadil ve váze do 37 kg Matěj Mičoch.

V Hradci Králové se tentýž den konal XXIII. ročník mezinárodního turnaje „Akvasalon“. Turnaje se zúčastnilo 104 žáků a mužů z 23 oddílů ČR, Slovenska a Polska. Z vítkovického oddílu do Hradce odjeli bojovat o medaile dva žáci a dva muži. Všem čtyřem se podařilo probojovat se na stupně vítězů. Zlatou medaili vybojoval ve váze do 59 kg žák Vojtěch Piskoř. Stříbrné medaile vybojovali muži ve váze do 66 kg Roman Kaliničenko a ve váze do 84 kg Michal Smieško. Bronzovou medaili získal ve váze do 66 kg žák Stanislav Hanák.

Roman Piskoř,
T.J. Sokol Vítkovice,
oddíl zápasu

Sokolští karatisté na mistrovství ČR byli úspěšní

■ Letošního mezinárodní mistrovství České republiky v moderním sportovním karate, spojeného se seminářem Easter Cupu, se pořadatelsky ujal pražský oddíl MSK Sokola Smíchov I, který ho ve svých prostorách uspořádal 6.–7. dubna. Soutěže se zúčastnilo zhruba 10 českých klubů (oddílů) a několik zahraničních borců z Německa a Slovinska, celkem na osmdesát bojovníků. Mezi českými oddíly byl výrazně zastoupen Sokol – vedle domácích karatistů ze Sokola Smíchov nechyběli ani karatisté z oddílu MSK Sokola Pardubice. Všichni přijeli bojovat o poháry a vrcholné trofeje mistrů ČR. Všichni borci se utkali ve formách

(katách), pravidly řízeném boji sparingu a ve vyšších kategoriích byly k zhlédnutí „nice“ techniky a bojové situace v zápalu sportovního boje dvou minut čistého času. Pardubičtí karatisté se opět ukázali ve světlech slávy – a to jak již známí borci, tak i „nová krev“ – a ukázali, že umějí udržet ve stresu čistou hlavu a nabyté zkušenosti použít v boji. O špičkové fyzické i psychické kondici pardubických cvičenců svědčí získání bez mála čtvrtiny pohárů, které byly na turnaji k dosažení (celkově v jednotlivých kategoriích získali pardubičtí třikrát 1., třikrát 2., pětkrát třetí a dvakrát 4. místo) a celkově oddíl vybojoval na turnaji prvenství.

Špatně si nevedli ani karatisté Sokola Smíchov, kteří získali čtyři prvenství, dvakrát byli druzí, jednou třetí a jednou čtvrtí a celkově se jejich oddíl umístil na 3. místě.

-red-

Šikulová v čele

Jana Šikulová s trenérem Stanislavem Vyzinou na Světovém poháru ve francouzském La Roche Sur Yon

■ Francouzské městečko La Roche Sur Yon hostilo 16.–17. března 2013 elitu sportovních gymnastek a gymnastů, která se zúčastnila Světového poháru kategorie A ve sportovní gymnastice. Na tento světový pohár dostalo pozvání 12 nejlepších gymnastek a gymnastů na jednotlivých náradích na základě výsledků MS 2012, OH 2012 a konečného součtu výsledků seriálu světových pohárů 2012. Česká sportovní gymnastika měla na prestižním závodě kategorie A dvojí zastoupení díky závodnicím z T.J. Sokol Brno I Kristýně Pálešové a Janě Šikulové pod trenérským vedením Stanislava Vyziny. V kvalifikaci se více dařilo Janě Šikulové, která z dvanáctičlenného startovního pole postoupila do čtyřčlenného finále se známkou 13,133 bodu.

Ve finále Jana svůj výkon ještě zlepšila. Její sestava byla rozhodčími ohodnocena známkou 13,366 bodu, což ji v hale Vendéspace vyneslo bronzový stupeň. Kristýna Pálešová ob-

sadila v kvalifikaci pěknou šestou příčku se známkou 12,866 bodu.

Další víkend startovalo duo z T.J. Sokol Brno I na světovém poháru v německém Cottbusu. Již 37. ročník Turnaje mistrů přilákal na start vynikající konkurenci. Jana Šikulová se z třicetičlenného kvalifikačního závodního pole probodovala do finále na bradlech šestou nejvyšší známkou 13,150. Ve finále Jana podala zlepšený výkon a vybojovala 4. příčku známkou 13,425.

Na dalších náradích si ještě výborně vedly Kristýna Pálešová, která známkou 13,00 vybojovala post první náhradnice do finále na kladině a Jana Šikulová, která vybojovala místo první náhradnice do finále prostných.

Součet bodů do World Ranking Listu 2013 za 3. místo ve Francii a 4. místo v Německu vynesl Janu Šikulovou na aktuální 1. místo v seriálu světových pohárů 2013 na bradlech.

Stanislav Vyzina

Rok ve cvičební jednotce RDPD

■ Ústřední cvičitelský sbor RDPD zařadil do svého plánu práce v letošním roce projekt pro cvičitele své věkové kategorie. Nápadem bylo využít pro motivaci ve cvičební jednotce (CJ) jednotlivá roční období tak, aby bylo možné z těchto nápadů vycházet po celé období. Každé roční období skýtá nepřehlednou škálu možností, nápadů, tvořivosti, a tak dostaly velkou příležitost i nové lektorky. Ty sbor oslovil a nabídl možnost prezentace – všechny jsou to zkušené cvičitelky II. třídy specializace RDPD.

Každý seminář je tvořen speciální nabídkou cvičebních jednotek ve zkrácené formě – nabízí úvodní, průpravnou a závěrečnou část v rozsahu půl hodiny. To umožňuje zařadit do programu až 12 lektorek s různým přístupem k danému tématu. Skýtá to tak možnost velmi široké nabídky – a všechny lektorky tuto možnost bohatě využívají.

Všechny hodiny jsou cíleně rozděleny na hodiny pro rodiče a děti a pro předškolní děti, takže si zde mají možnost vybrat všichni.

Prvním seminářem byla v lednu „Zima v hodinách RDPD“, která nabídla „zimní olympijské hry“, „Mikuláše a čerty“ i různé variace zimních radovánek. Zúčastnilo se ho čtyřicet cvičitelů.

Na jaře jsme byli „na zahrádce“, „u rybníka a potoka“, „na louce“, „na výletě“ i jsme si užívali velikonočních svátků –

tento seminář se uskutečnil 16. března v Sokole I. Smíchov. Účastníků bylo 49, všichni velmi spokojeni s prostředím, ve kterém se seminář konal.

V květnu nás čeká léto a po prázdninách ještě podzimní tematika.

Ohlas na nový typ semináře je velmi pozitivní, cvičitelky jsou s touto nabídkou spokojené.

*Věra Smejkalová,
vedoucí ÚCS RDPD
náčelnictvo ČOS*

Předškoláci v pohybu

■ Již čtvrtý seminář nazvaný Předškoláci v pohybu uspořádala v polovině března, ve spolupráci s Ústředním cvičitelským sborem RDPD ČOS, Ústřední škola ČOS.

Tento typ semináře s jednou lektorkou – Hanou Volfovou – pořádá Ústřední škola již od roku 2011. Všechny semináře svým obsahem kopírují autorčiny publikace se stejnojmenným názvem, které jsou vždy zaměřeny na cvičení motivované zvířátky. Tentokrát se lektorka zaměřila na akrobatické prvky – převaly, kolébky a kotoul, dále na práci s míčem a nácvik skoků.

O semináře je vždy velký zájem, protože lektorka je kvalitní metodičkou cvičení předškolních dětí. Na semináři se sešlo 46 cvičitelů a cvičitelek, kteří si odnášeli mnoho nápadů a námětů pro obohacení cvičebních jednotek.

Seminář byl tentokrát uspořádán v Sokole I. Smíchov, který poskytl komfort nově zrekonstruované sokolovny – tělocvičny i zázemí, kde se účastníkům moc líbilo.

Další z těchto seminářů se uskuteční na podzim letošního roku.

*Věra Smejkalová,
vedoucí ÚCS RDPD,
náčelnictvo ČOS*

Zaznamenejte s námi historii

Historie. To nejsou „jen“ události, které se odehrály před desetiletími, staletími či desetiletími.

To jsou i události minulých týdnů a měsíců, ale také již včerejšího dne – to teprve tok času jim dá patinu něčeho dávného, možná i tajuplného, přinášející otázky „jak to tedy vlastně tehdy vypadalo, jak se tehdy žilo, jak tzv. velké události prožívali tehdejší lidé...“.

I „malý“ příběh jedné postavy může být, či vlastně je součástí „velké“ historie. Pro historiky a badatele jsou právě takovéto příběhy a události podané pohledem obyčejného člověka dané doby neocenitelným zdrojem informací.

Možná takové či podobné úvahy stály u zrodu Národní kroniky, nekomerčního projektu Nadace Charty 77/Konta BARIÉRY a Národního muzea. Česká obec sokolská a časopis Sokol se s projektem Národní kronika dohodly na spolupráci, a tak vám všem dnes předkládáme nabídku stát se spoluautorem této kroniky a zaznamenat v ní své vzpomínky na Sokol a na zážitky v něm.

Sluší se ale nejprve alespoň ve stručnosti Národní kroniku představit. Její náplní, či asi přesněji cílem, je vytvořit největší archiv malých a větších událostí osobního, místního i celospolečenského významu sítí příspěvovatelů z celé ČR uloženého na věky na pevný nosič pro informaci, poučení i pobavení potomků a jako badatelský zdroj pro období nejnovější historie. Národní kronika aktivuje a motivuje obyvatele této země i naše krajany, aby tu po sobě zanechali své vzpomínky a příběhy. Vzniká tak digitální archiv záznamů malých i větších událostí osobního i celospolečenského významu, života, který jde mimo tzv. „velké dějiny“. I „malý“ příběh jedné postavy může být, či vlastně je součástí „velké“ historie. Garantem uložení je Národní muzeum, které příspěvky v budoucnu využije ve své badatelské činnosti a je připraveno je uchovat na 1000 let. Patronem projektu je historik, dramatik a scenárista Zdeněk Mahler.

V Národní kronice jsou vypisována jed-

notlivá témata – jako například móda, jak jsem potkal televizi, vojna není konná, moje první zaměstnání, jak jsem prožil okupaci v srpnu 1968, první a poslední zaměstnání, dovolená... prostě velice široký záběr témat, psát je prakticky možné o čemkoliv, co jsme prožili a prožíváme. Záznamy v Národní kronice jsou pravidelně ukládány na optický disk, aby se data uchovala. Témata a jednotlivé příspěvky jsou během roku zveřejňována na webových stránkách Národní kroniky – podívat se na ně mů-

Nenechte své vzpomínky zapadat prachem – uložte svou paměť do Národní kroniky plné vzpomínek a příběhů.

žete na www.senzen.cz/narodni-kronika/. Díky vám, kteří se rozhodnete do kroniky svými vzpomínkami a zápisy přispět, zde může vzniknout samostatné téma Sokol a já, s podtématy Jak jsem potkal Sokol, Mé nejhezčí či nejzajímavější vzpomínky na Sokol apod. A jak své příspěvky do Národní kroniky máte zaslat? Můžete tak učinit prostřednictvím redakce časopisu Sokol, již svůj příspěvek zašlete (e-mailem na zkubin@sokol.eu, případně poštou na ČOS, redakce časopisu Sokol, Újezd 450, 118 01 Praha 1). Redakce pak již zařídí vše ostatní. Druhou možností je zaregistrovat se na webových stránkách Národní kroniky a poté již příspěvky do ní sami vkládat.

Pokud se o Národní kronice chcete dovědět více, vše o ní, včetně možnosti listovat jejími záznamy najdete na webu www.sensen.cz/narodni-kronika/.

-red-

Blahopřání

Sestra Miluše Uhlířová, členka T.J. Sokol Úpice, v nedávných dnech slavila významné životní jubileum – své devadesátiny.

Při návštěvě úpických Sokolů vzpomínala na své dětství prožité v Žacléři, kde chodila do české menšinové školy a v oddílech českého žactva a dorostu cvičila v Sokole.

O situaci sokolů v českém pohraničí je záznam v kronice úpického Sokola z roku 1936, kdy 27 mužů, 24 žen, 12 dorostenců a 12 dorostenek s nacvičenými prostnými s nadšením odjeli do Žacléře na okrskový slet. Svou přítomností v Žacléři úpičtí sokoli „tamním bratřím a sestram ukázali, že nejsou samotni tam na hranicích, že o nich víme a že patříme k sobě,“ jak se píše v kronice. Že žacléřští sokolové nezůstali sami, se po Mnichovu a po nařízení německých úřadů k opuštění zabraných územích přesvědčili v roce 1938. Hodně rodin se uchýlilo do Úpice. I rodina sestry Miluše našla azyl v Důlni ve dvoře hostinského Míla.

V domě na Podrači, kde manželé Uhlířovi bydlí, manželovi rodiče ubytovali vystěhovanou českou rodinu. Úpičtí občané své krajany ze zabraných území přijali. Mladí lidé a děti z těchto rodin zde našly své druhé dětství plné silných zážitků a dojmů.

Po válce zase společně cvičili v Sokole. Nezapomínají na svoji první návštěvu Prahy při XI. všesokolském sletu 1948. Lidé se poznávali a dokonce vznikla nová manželství. Tak tomu bylo i s manželí Uhlířovými. V Úpici měli svoji práci, vychovali dvě děti a mohli se věnovat svým zálibám. Cvičení v Sokole patřilo k těm nejmilejším. Manželé Uhlířovi si stále udržují členství v naší tělocvičné jednotě a při dlouhém povídání jsem poznal, že Sokol byl a je součástí jejich života.

Prejeme manželům Uhlířovým hodně spokojených let v rodině a od členů T.J. Sokol Úpice přijměte naše blahopřání.

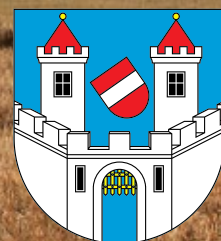
Zdeněk Pitaš,
jednatel T.J. Sokol Úpice

SOKOLSKÁ ŽUPA PODŘIPSKÁ

SOKOLOVÉ

POD ŘÍPEM

26. května 2013
Tyršův stadion - Roudnice nad Labem

13:00 průvod městem
(ulicemi:
Michálkova, Řipská,
Karlovo náměstí,
Nerudova, T.G. Masaryka,
Sokolská)

14:00 hlavní vystoupení

www.sokolove.estranky.cz

